

Memories Of Home

Rangers - Plavci

Já vám to pane povídám, na ranní vítr teď čekám,
ať vypráví mně, jak se toulal nad ní.
Snad vinen je pohár co leží tu, že vítr v ranním přeletu
mně voní, hm voní Vysočinou.

Za mnou poštovní vůz dlouho míle krájí,
dálkou zrozenou nemoc posílí jen. S ní prchají léta, odplouvá m
ládí, lék mně v šatě nočním nabídl sen.

O tom, že na horách se mlha k útoku dolů řadí, jak potok
loukou pádí si nechám zdát.
O lesním přístřešku, kde v měsíčním lesku vítr bloudí,
o rose studící, o toulce vonící Vysočinou.

Ráno každý sen i ten tulákův slunce ruší, pak na tisíc
ozvěň noční děj stále má.
Jednou odešel a teď dálku denně krátí, vám prozradím
ten poutník, to jsem já.

Na známou stanici můj vlak se brzy vrátí,
tam si kolejí špásem do polí jen tak sáh.
Zpomalí útlé vlákýnko páry až stojí, oči zapíjí setkání
s Vysočinou.

Proč Vám to pane povídám, když vítr líp to řekne sám,
co je za kolejí, která v trávě končí.
Jen počkejte se mnou chvíli tu, na vítr v ranním přeletu, jak v
oní, hm voní, Vysočinou,
Vysočinou, Vysočinou, mojí Vysočinou